

Panna, ochrankyňa opustených

Plinio de Oliveira

12. mája 2019 ✚ Svätec týždňa ✚ Svätec na máj

Životopisné dáta:

Dnes je v španielskej Valencii sviatok Panny, ochrankyne opustených (*Virgen de los Desamparados*). V 15. storočí bolo vo Valencii založené bratstvo, ktoré sa staralo o opustené deti a vzývalo Pannu Máriu, ochrankyňu opustených. Inštitút bol založený, ale chýbala socha, ktorú by si vystavili. Raz zaklopali na dvere traja mimoradne pekní mladíci a prosili o strechu nad hlavou. Sľúbili vytesať sochu, ako náhradu za prístrešok. Vyžiadali si potrebný materiál a miestnosť, kde by nerušení a o samote mohli tri dni

pracovať. Ponuka bola prijatá.

Po tri dni zostali mladíci zamknutí v izbe. Po troch dňoch prišiel jeden z bratov, aby zistil, či niečo nepotrebujú. Dvere boli zatvorené a nikto sa neozýval. Tak dvere vylomili, ale v miestnosti nebola po troch mladých mužoch žiadna stopa. Uprostred miestnosti však našli majestátnu a ochrannú sochu Panny Márie, ktorú mladíci vytesali. Táto mimoriadna udalosť bola nasledovaná množstvom zázrakov, ktoré sa stali na príhovor *Virgen de los Desamparados*. V roku 1885 bola Pani opustených vyhlásená za patrónku Valencie.

Komentár prof. Plinia

Pozorujme, ako vznikla úcta k Panne Márii opustených. Tak ako v mnohých iných prípadoch, na začiatku bol div, úžas, zázrak. Traja mladíci, ktorí sa vo Valencii ukázali boli pravdepodobne traja anjeli, ktorí zahalili to čo robili do tajomstva a očakávania.

Fakt, že veľmi krásni mládenci žiadali o prístrešok sám o sebe odkazuje na tajomstvo. Boli to princovia, alebo aristokrati? Možno to boli synovia z nejakej rodiny vysokého postavenia, ktorá ich potrebovala na čas ukryť a potom ich prišli odviesť na iné miesto. Bratia, ktorí ich prijali si mohli o nich predstavovať kadečo.

Iná hádanka sa skrýva v ich zvláštnom návrhu. Možno to boli šikovné deti, ale boli dosť šikovní, aby vytesali tak nádhernú sochu? Opäť záhada. A potom začali pracovať, ale nedovolili nikomu, aby sa prizeral ako práca pokračuje. Nieкто z bratov, alebo detí, ktoré v útulku žili, možno stál pred dvermi a snažil sa niečo začuť. Možno že nieкто počul spoza dverí podivný hymnus, iný možno vnímal a bol zachvátený nadprirodzenou atmosférou, ktorá vyžarovala zo zatvorenej miestnosti.

Po troch dňoch sa niekto zo slúžiacich bratov vybral pozrieť na výsledok. V izbe bolo ticho. Zvedavosť rástla. Búchali na dvere, ale márne. Vyrazili ich násilím, ale vo vnútri nikto nebol. Uprostred miestnosti však našli krásnu sochu. Sochu výborne vystihujú dve adjektíva: majestátna a ochranná. Je krásne nájsť takúto kombináciu veľkoleposti a ochrany. Symbolizuje to dobrotu, milosrdenstvo a pomoc, ktorá pochádza od panovníčky. A tak sa vzhľad sochy a meno, ktoré dostala, Pani opustených, nádherne zhodujú s inštitúciou, pre ktorú bola urobená.

Najskôr prislúchala najmä opusteným deťom. Potom, keď sa povest' zázrakmi rozšírila, tak sa meno ujalo a rozšírilo na Pannu pre všetkých opustených, mladých, dospelých aj starých. Oblúbenosť tejto úcty tak vzrástla, že nakoniec bola prehlásená za Patrónku Valencie a umiestnená v kaplnke, z ktorej sa stala bazilika, bazilika Panny opustených.

Raz mi niekto povedal toto úslovie sv. Bonaventúru, ktoré sa spája s úctou k Panne Márii opustených: "Keď zlyhá všetka ľudská pomoc, tak nesmieme zúfať. Lebo práve v týchto extrémnych situáciach prichádza Máriina pomoc."

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-ochrankyna-opustenych/>